

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 lutego 2023 r.

Pozycja 38

POSTANOWIENIE z dnia 14 grudnia 2022 r. Sygn. akt Ts 238/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jakub Stelina – przewodniczący
Stanisław Piotrowicz – sprawozdawca
Bartłomiej Sochański,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 6 września 2022 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej M.J.,

p o s t a n a w i a:

nie uwzględnąć zażalenia.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 17 września 2021 r. (data nadania) M.J. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, zakwestionował zgodność:

- art. 424¹ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 poz. 296, ze zm.; dalej: k.p.c.) w zakresie zwrotu „a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe”, z art. 45 ust. 1; art. 45 ust. 1 w związku z art. 2; art. 45 ust. 1 w związku z art. 77; art. 77 Konstytucji;
- art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. z art. 45 ust. 1; art. 45 ust. 1 w związku z art. 2; art. 45 ust. 1 w związku z art. 77; art. 77 Konstytucji;
- art. 424⁸ k.p.c. z art. 77 w związku z art. 45 ust. 1 oraz w związku z art. 176 ust. 1; art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 1; art. 176 ust. 1 Konstytucji;
- art. 398⁶ § 3 k.p.c. z art. 77 w związku z art. 45 ust. 1 oraz w związku z art. 176 ust. 1; art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 1; art. 176 ust. 1 Konstytucji;
- art. 398⁹ k.p.c. z art. 77 w związku z art. 45 ust. 1 oraz w związku z art. 176 ust. 1; art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 1; art. 176 ust. 1 Konstytucji.

2. Postanowieniem z 6 września 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 16 września 2022 r.) Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze dalszego biegu na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 1 w związku z art. 53 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). W uzasadnieniu Trybunał wyjaśnił, że skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z wydaniem, w ramach niezależnych od siebie postępowań sądowych, ośmiu postanowień Sądu Najwyższego różniących się między sobą treścią, skutkami prawnymi i motywami uzasadnienia. Zdaniem Trybunału skarżący nie wskazał jednak sposobu, w jaki jego konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone przez oparcie tych orzeczeń na kwestionowanych w skardze przepisach prawa oraz nie przedstawił związku zachodzącego między naruszeniem praw podmiotowych i ostatecznym orzeczeniem jako środkiem naruszenia oraz niekonstytucyjnością podstawy prawnej tego orzeczenia (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK). W uzasadnieniu postanowienia Trybunał wyjaśnił również, że skarżący nie uzasadnił zarzutu niezgodności kwestionowanego przepisu ustawy ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

3. Pismem z 23 września 2022 r. (data nadania) skarżący wniósł zażalenie na postanowienie Trybunału. W uzasadnieniu podniósł, iż wniesienie jednej skargi konstytucyjnej obejmującej kilka, niezwiązanych ze sobą postępowań sądowych jest dopuszczalne. Podniósł również, że skarga konstytucyjna oraz wniesione przez niego pismo procesowe, stanowiące wykonanie wezwania do usunięcia braków formalnych skargi, zawierają uzasadnienie zarzutu niekonstytucyjności kwestionowanych przepisów.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał w składzie trzech sędziów rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p.TK).

Wniesione zażalenie nie odniosło się do podstaw odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Nie podważyło tym samym zasadności zaskarżonego postanowienia. Oceny tej nie zmienia podniesiony w zażaleniu zarzut, iż wbrew ocenie Trybunału skarga konstytucyjna i pismo procesowe skarżącego zawierają uzasadnienie niekonstytucyjności kwestionowanych przepisów. Zarzut ten nie wskazuje bowiem, jakie argumenty lub dowody uzasadniające żądanie skargi zostały przez skarżącego powołane. Odnosząc się natomiast do zarzutu, jakoby podstawę odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu stanowiła niedopuszczalność wniesienia jednej skargi konstytucyjnej obejmującej kilka, niezwiązanych ze sobą postępowań sądowych, Trybunał wyjaśnia, iż zaskarżone postanowienie nie opierało się na takiej ocenie. Trybunał nie wskazał, iż zainicjowanie postępowania w trybie skargi konstytucyjnej wywiedziona w związku z wydaniem kilku niezwiązanych ze sobą orzeczeń sądowych jest niedopuszczalne. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wyjaśnił natomiast, że skarżący nie odniósł unormowań zawartych w kwestionowanych przepisach do treści każdego z wydanych postanowień Sądu Najwyższego. Skarżący nie wskazał również sposobu, w jaki jego konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone przez oparcie wskazanych postanowień na kwestionowanych w skardze przepisach prawa. Nie przedstawił także, zachodzącego w ramach każdego z postępowań objętych złożoną skargą, związku między naruszeniem praw podmiotowych i ostatecznym orzeczeniem jako środkiem

naruszenia oraz niekonstytucyjnością podstawy prawnej tego orzeczenia. Wniesione zażalenie nie podważyło powyższych ustaleń.

W zaskarżonym postanowieniu Trybunał Konstytucyjny trafnie podkreślił również, że ciężar uzasadnienia niezgodności kwestionowanego przepisu ze wskazaną konstytucyjną wolnością lub prawem spoczywa na skarżącym (zob. postanowienie pełnego składu TK z 22 lipca 2015 r., sygn. SK 20/14, OTK ZU nr 7/A/2015, poz. 115), a zgodnie z art. 67 ust. 1 u.o.t.p.TK Trybunał przy orzekaniu jest związany wskazanym w skardze konstytucyjnej zakresem zaskarżenia.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.